

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

BIROUL DE INFORMARE ȘI RELAȚII PUBLICE

20.04.2026

COMUNICAT

În ședința publică din data de 20 aprilie 2026, Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a soluționat sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 447/1/2026.

Sesizarea a vizat interpretarea dispozițiilor art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum acestea au fost clarificate prin Decizia nr. 13 din 13 martie 2023 a Instanței supreme, prin raportare la principiul egalității de tratament consacrat de dreptul Uniunii Europene.

În urma examinării sesizării, Înalta Curte a admis, în parte, sesizarea și a stabilit că indemnizația prevăzută de art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004 constituie un element de remunerare în sensul dreptului Uniunii Europene, iar acordarea sa selectivă, în absența unei diferențe obiective și verificabile în conținutul sau valoarea muncii efectiv prestate de categoriile de beneficiari față de cele de non-beneficiari, este susceptibilă să producă o diferență de tratament incompatibilă cu principiul egalității de tratament consacrat de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și de prevederile art. 20, 21 și 31 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, astfel cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

În esență, instanța supremă a reținut că acest drept salarial trebuie analizat ca element de remunerare din perspectiva standardelor europene referitoare la egalitatea de tratament. Prin urmare, acordarea sa numai anumitor categorii de magistrați nu poate fi justificată exclusiv printr-un criteriu formal, în lipsa unor diferențe reale, obiective și verificabile privind activitatea efectiv desfășurată.

Totodată, a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea referitoare la chestiunea de drept privind interpretarea efectelor aceleiași decizii, respectiv dacă acest drept trebuie considerat element al indemnizației de încadrare, apreciind că această fusese deja lămurită anterior.

Hotărârea este obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

BIROUL DE INFORMARE ȘI RELAȚII PUBLICE